

Czytania: Dz 9,1-20; Ps 117,1-2; J 6,54; Ewangelia J 6,52-59

Dzisiejsze czytanie, opis nawrócenia św. Pawła jest przykładem niezwyklej przemiany jaka się w nim dokonała po spotkaniu z Chrystusem Zmartwychwstałym. Szaweł był tym, który „siał grozę i dyszał żądzą zabijania uczniów Pańskich”, a na koniec on sam „zaczął głosić w synagogach, że Jezus jest Synem Bożym”. Dzieje przytaczają, że na początku olśniła go nagle „światłość z nieba” a ten blask sprawiał, że upadł na ziemię jakby chciał się od tego blasku osłonić schować i wtedy usłyszał głos i proste pytanie: „Szawle, Szawle, dlaczego mnie prześladujesz?”, a na pytanie kto ty jesteś odpowiada: „Ja jestem Jezus”. Jezus dał mu się poznać, dał się poznać jego upartemu i zamroczonemu umysłowi i dał mu czas na to, aby sobie wszystko w swoim umyśle na nowo przemyślał i przewartościował. Dlatego Paweł pozostał ślepy, zależny od innych ludzi, którzy słyszeli głos jednak nie widzieli Jezusa. Następnie Jezus posyła do niego, trochę zmieszanego i zdystansowanego do tej sytuacji Ananiasza, który jednak odnajduje Pawła i go uzdrawia, jak mu nakazał Jezus, mówi Jezus przysłał mnie abyś przejrzał i został napełniony Duchem Św. Przez te trzy dni ciemności Paweł zmienił się, jego myślenie o Jezusie zmieniło się całkowicie, przejrzał nie tylko dosłownie, ale zaczął widzieć wszystko inaczej swoimi oczami umysłu i duszy, odkrył kim jest Jezus, zrozumiał Jego przesłanie pod wpływem Ducha Św. i uznał, że tylko Jezusowi warto służyć i trzeba być narzędziem Ducha św. aby głosić Jezusa także poganom i wszystkim innym.

Prośmy Boga o łaskę przemiany naszych serc, aby łuski spadły też z naszych oczu, abyśmy i my potrafili w Zmartwychwstałym Chrystusie odnaleźć własny sens życia i zobaczyć w Nim dawcę życia i pokarm na życie wieczne.

o. Wiesław Jonczyk SJ